

21 september 2016

"När man ser det lite grann från ovan"

som t.ex. från Bolmers Högar
som Sigvard Tyge och många andra har gjort,
då vet man att den skånska slätten är grann.

Då vet man att man kan räkna kyrkor, minst 20 stycken, och möllor och Sigvard räknade även in torn i Köpenhamn, i siktigt väder förstås. Bolmers Högar är två stora gravhögar från äldre bronsåldern (ca 1300 f.Kr.) i Mellan-Grevie socken. Vad "Bolmers" står för vet man inte. Där ligger tre högar, av vilka två har särskild status. De passerades för länge, länge sedan av en väg, som beskrivits av ingen mindre än flerfaldiga statsrådet från Toarp Per Edvin Sköld, en skånsk "riksetta" som förband det stora Uppåkra med havet och världen. På Pilebäcken, som förstås inte var en bäck på den tiden, for vikingar från den illmarigt förlagda "örlogsstationen" i Foteviken till ett tryggare samhälle några kilometer in, Hököpinge. "Köping", "Kaupang" – köpställen. En våtmark kring bäcken väster om kyrkan kan med fantasins hjälp förmedla lite av hur det gick till för tusen år sedan. På ledig tid hetsade man hästar, kanske satsade något på vadslagning redan då. Den platsen går att se än idag. Sigvard Tyge är en berättare i ord och bild, vilket han också utövar som redaktör för Oxie Härads Hembygdsförenings årsböcker.

** Fortsatt stimulerande kunskap om högarna och mycket annat: Rosborn, Sven (1999). Den skånska historien. Före skrivkonsten. Höllviken: Fotevikens museum. Libris 2943952. ISBN 91-973777-0-8 (inb.)*

Pågen med Pågatågen

är en envis (komplimang!) smålänning från Växjö, Philip Moding, f.d. direktör i dåvarande SSK, Sydvästra Skånes Kommunförbund. Det är inte länge sedan som Skåne, uppdelat i två län, var ganska primitivt med kommunikationer.

Philip fick vara med om att sy ihop det hela med Malmö-Lund-Eslöv och ett i varvskrisen ganska angeläget Landskrona, medan Helsingborg var sig själv nog och inte skulle behöva vara med – liksom Trelleborg som inte kunde tänka annat än bussar. Annat skulle det bli, som bekant.

Minns ni tåget på bilden? Sådana har sålts och går bl.a. i Philips Småland som "Krösatåg" eller "Lingontåg på svenska, ni vet det där med "på lingonröda tuvor och på villande mo". Philips tidigare så smalspåriga Småland alltså.

Philip var smått nostalgisk kring att få beställa tåg som tillverkades av det trots namnet helsvenskt historiska "ASEA Traction". Han vittnade respektfullt om skånska tegelstationer som Teckomatorp men såg fram emot en fortsättning på den sammanknutna region som når från Kalmar och Växjö till Köpenhamn med Kastrup och Helsingör och från Karlskrona och Göteborg.

Det var lite knepigt när de första tågen skulle köpas 1983, men hindren övervanns och idag finns 69 tåg på pågatågsbanorna. Självklart vill smålänningarna höra hitåt, för här öppnar sig världen för alla företagsamma. Smålänningarna står som på kamprad för att få, kämpa sig fram.

Snabbtåg då från Stockholm och stationer förbi? Nä, glöm det! Sa 'Philip, som tycker att det är viktigare att man håller både spår och tider med det som är.

Upplevt av Per Ragnarson

Bildsatt av Kjell Wihlborg